

محمد جواد صرامی؛ نویسنده و کارگردان «تتراکرومات» در گفت‌وگو با «ایران»:

با هزینه شخصی روی صحنه رفتیم

نرگس کیانی: محمد جواد صرامی؛ نویسنده و کارگردان «تتراکرومات» از خمینی شهر اصفهان می‌گوید کمک‌هزینه‌ای که برای گروه‌های نمایشی ثبت‌شده و از تهران واریز می‌شود تنها برابر با خرج خورد و خوراک اعضای گروه در جلسات تمرین است. مکتب «تتراکرومات» (چهار رنگ‌بین) بود. این را محمد جواد صرامی؛ نویسنده و کارگردان می‌گوید در اثری به همین نام. «تتراکرومات» براساس اثر جاودانه شکسپیر؛ «مکتب» توسط گروه تئاتر آوان اصفهان شکل گرفته است. نمایشی که سال ۱۳۹۶ تولید شد و مکتبش به جای آن که شبیه اغلب انسان‌های تریکرومات (سه رنگ‌بین) باشد، تتراکرومات است. صرامی از خمینی شهر اصفهان با «تتراکرومات» در بخش صحنه‌ای - غیررقابتی سی‌ونهمین جشنواره تئاتر فجر حضور دارد. او که در سال ۱۳۹۷ با نمایش «سر میز شام» در سی‌وهفتمین دوره از جشنواره تئاتر فجر شرکت کرده بود در پاسخ به این که چه چیز باعث شد تا تصمیم بگیرد اثری را که در سال ۱۳۹۶ تولید و در سال ۱۳۹۸ بازتولید کرده بود، در سال ۱۳۹۹ نیز روی صحنه ببرد، گفت: به نظر من «تتراکرومات» می‌بایست در هر شهری که از امکانات اجرای تئاتر حرفه‌ای برخوردار است، اجرا شود. اجرای عمومی رفتن در یکی از سالن‌های خوب تهران حق مسلم این اثر است، من به «تتراکرومات» ایمان دارم و آن را ویتترین گروه آوان اصفهان می‌دانم. از ابتدا نیز علاقه‌ای به قراردادن آن در فضای ملتهد مسابقه نداشتیم و با میل خود در بخش غیررقابتی شرکت کردم.

اولین تجربه کارگردانی صرامی؛ «چرخه سودایی» براساس «هملت» شکسپیر شکل گرفت و در سال ۱۳۹۵ در سی‌وپنجمین جشنواره تئاتر فجر روی صحنه رفت. او با ذکر جزئیات چگونگی شکل‌گیری گروهش؛ آوان اصفهان، گفت: گروه تئاتر آوان اصفهان با شعار «شکل دادن به تئاتر مستقل در شهر اصفهان» در سال ۱۳۹۵ شکل گرفت و تا امسال ۴ اثر به نام‌های؛ «چرخه سودایی»، «سر میز شام»، «تتراکرومات» و «حباب» تولید کرده است. ما در طول ۴ سال گذشته بدون حمایت هیچ ارگانی، صرفاً با مجوز اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی و با هزینه شخصی من روی صحنه رفته‌ایم.

او در پاسخ به این که کمک‌هزینه شعب استانی انجمن هنرهای نمایشی به گروه‌های نمایشی ثبت‌شده چه میزان در پیشبرد کار آنها مؤثر است، گفت: پیش آمده است که از انجمن هنرهای

علیرضا معروفی کارگردان کرجی حاضر در بخش مسابقه صحنه‌ای جشنواره فجر:

جشنواره فجر نعمتی برای تئاتر کشور است

یک سلول کوچک یک در یک متری در استخبارات عراق نگهداشته شده‌اند. کارگردان نمایش «تن‌ها» از حضور در بخش مسابقه جشنواره امسال ابراز خرسندی می‌کند و معتقد است: «من از سال ۹۱ تلاش می‌کنم در بخش مسابقه جشنواره فجر حضور داشته باشم. هر سالی که در جشنواره استان البرز شرکت کردم رتبه‌های اول و دوم و کارگردانی را کسب می‌کردم و به فجر معرفی می‌شدم اما در کمال ناباوری باوجود اینکه خودم را لایق می‌دانستم، کارم کنار گذاشته می‌شد. اما نا امید نشدم و در تمام این سال‌ها تلاش کردم و خدا را شکر امسال در این بخش حضور دارم. هرچند برای هر هنرمند چه شهرستانی چه تهرانی برگزیده شدن خیلی جذاب است اما به نظر من حتی اگر جایزه هم دریافت نکنیم صرفاً حضور در بخش مسابقه به قدر کافی ارزشمند است.»

میترا رضایی / خبرنگار: علیرضا معروفی فعالیت خود را در حوزه تئاتر از سال ۸۹ با کارگردانی نمایش «قرمز و دیگران» در کرج شروع کرده و در جشنواره‌های بسیاری حضور داشته و عناوین مختلفی کسب کرده است. او با نمایش «تن‌ها» در بخش مسابقه جشنواره سی‌ونهمین جشنواره تئاتر فجر حضور دارد. معروفی در گفت‌وگو با خبرنگار روزنامه ایران جشنواره تئاتر فجر را مهم‌ترین رویداد تئاتری کل کشور می‌داند و می‌گوید: «این گرهمایی اتفاقی بی‌نظیر است و رویدادی است که باید برگزار شود چون اگر نباشد تئاتر مسیرش را گم می‌کند. عرصه خوبی است هم برای جوان‌ها که استعدادشان را نشان بدهند و هم پیشکسوت‌ها که تجاربشان را به اشتراک بگذارند.» او معتقد است جشنواره فجر میزان کیفیت آثار در سالی که گذشته و سالی را که پیش روست، نشان می‌دهد و می‌تواند برای هر هنرمندی یک تلنگر باشد که چه کرده و در رقابت با گروه‌های دیگر چگونه است. این کارگردان به امکان حضور ۵۰ درصدی تماشاگران در سالن هم اشاره‌ای می‌کند و می‌گوید: «برگزاری جشنواره به صورت آنلاین ما را از افسردگی و بی‌کاری نجات داد اما ما هنرمندان اگر دیده نشویم روحمان می‌میرد. خدا را شکر با نارنجی شدن شرایط کرونایی، امکان برگزاری جشنواره با ۵۰ درصد ظرفیت ایجاد شد. من برگزاری جشنواره فجر را نعمت می‌دانم که اگر تعطیل می‌شد اجراهای عموم سال بعد هم تحت تأثیر قرار می‌گرفت.»

سرباز کوچک امام

علیرضا معروفی درباره ایده اولیه خلق نمایش «تن‌ها» به خواندن یک کتاب اشاره می‌کند و این‌طور توضیح می‌دهد: کتابی به‌نام «سرباز کوچک امام» خواندم که درباره خاطرات مهدی طحانین بود. این رزمنده در ۱۳ سالگی اسیر شده. این کتاب مرا بشدت متأثر کرد و همان‌جا ایده نمایش «تن‌ها» شکل گرفت. قصه ۸ اسیر است که برای تخلیه اطلاعات، سه روز در

